

orde van de dienst van Woord en Gebed

ter gedachtenis van

Albert van der Scheer

*8 oktober 1943 +1 juni 2021

Nederlands Hervormde Kerk te Opende
maandag 7 juni 2021

Organiste: mw. Alie Kloosterman
Zangers: Anneke Tilman, Nico Boele
Voorganger: ds. Jan Kroon, Grijskerk

Binnenkomst familie Van der Scheer onder het afspelen van het lied 'Als de dag van toen'

Welkom

Aansteken van de kaars, namens de familie wordt door Sem en Finn een kaars aangestoken voor Albert van der Scheer

Stil gebed, votum en groet

We luisteren naar Psalm 139: 1,2 en 3, gezongen door de gemeenteleden Anneke en Nico

Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.

Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:
wie weet mijn wegen zoals Gij

Gij kent mijn leven woord voor woord,
 Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.
 Ja overal, op al mijn wegen
 en altijd weer komt Gij mij tegen.

Waar zou ik vluchten voor uw Geest
 Gij sluit mij in, ik ben bevreesd.
 Gij legt uw hand op mij, Gij zijt
 zo dichtbij met uw majesteit,
 zo ver en zo met mij verbonden:
 hoe kan ik uw geheim doorgronden

Gebed

Gedicht: 'Gebed om moed' gelezen door Janneke van der Scheer-Postmus

Ik vraag U niet om vreugde en geluk,
 hoewel 'k er naar verlang met heel mijn wezen.
 Ik weet te goed: de zoetste vreugd breekt stuk,
 en er zijn wonden, die nooit meer genezen;
 Ik tracht te zeggen: Wat Gij doet is goed —
 maar geef mij toch een heel klein beetje moed!

Ik vraag niet om een leven zonder strijd:
 de vrede is het waard, ervoor te vechten.
 Als in mijn hart maar groeit de zekerheid
 dat 'k mij door alles meer aan U ga hechten.
 Want als ik bij U ben is alles goed —
 maar geef mij toch een heel klein beetje moed!

Ik vraag U niet dat ik begrijpen mag
 waarom Gij deze weg mij heeft geweest;
 mijn denken is verward en elke dag
 brengt nieuwe twijfel, doet opnieuw mij vrezen.
 En toch geloof ik: Gij maakt alles goed —
 maar geef mij alstublieft een heel klein beetje moed!

We luisteren naar: 'Gebed om moed'

Namens de het familie vertellen Janny en Dita en iemand van de familie van der Scheer over het leven van hun broer en vader en opa Albert van der Scheer.

We luisteren naar: ‘Heer, ik hoor van rijke zegen’ (Bundel Joh. de Heer 132), gezongen door de gemeenteleden Anneke en Nico

Heer, ik hoor van rijke zegen
die Gij uitstort keer op keer,
laat ook van die milde regen,
dropp'len vallen op mij neer,
ook op mij,
ook op mij,
dropp'len vallen ook op mij.

Heil'ge Geest wil niet voorbij gaan,
Gij geeft blinden d' ogen weer.
Wil, o wil nu bij mij stilstaan,
werk in mij met kracht, o Heer,
ook in mij,
ook in mij,
werk ook door uw kracht in mij.

Liefde Gods zo rein en krachtig,
bloed van Jezus, rijk en vrij.
Gods genade, sterk en machtig,
o verheerlijk U in mij.
Ook in mij, ook in mij,
o verheerlijk U in mij.

Schriftlezingen: Genesis 32:7-13 en 23-29 en I Corinthe 13:8-13

Genesis 32

Toen de boden bij Jakob terugkwamen, meldden ze hem: ‘We zijn bij uw broer Esau geweest, en hij komt u tegemoet, met vierhonderd man.’ Jakob schrok hevig, het angstzweet brak hem uit. Daarom verdeelde hij zijn mensen over twee kampen, evenals zijn schapen en geiten en zijn runderen en kamelen. Als Esau op het ene kamp afkomt en daar alles doodt, dacht hij, kan het andere kamp tenminste nog ontkomen.

En hij bad: ‘God van mijn voorvader Abraham, God van mijn vader Isaak, HEER, die tegen mij gezegd heeft: “Ga terug naar je land, naar je familie, ik zal jou voorspoed geven” – ik ben alle weldaden en al de trouw die u aan mij, uw dienaar, bewezen hebt, niet waard. Met alleen mijn stok ben ik indertijd de Jordaan hier overgestoken, en nu kan ik mijn mensen zelfs over twee kampen verdelen. Ik smeed u, red mij uit de handen van Esau, mijn broer, ik vrees dat hij ons zal aanvallen en mij en iedereen zal doden, ook de kinderen en hun moeders. U hebt

immers zelf gezegd: “Ik zal jou grote voorspoed geven en veel nakomelingen, ze zullen zo talrijk zijn als zandkorrels aan de zee – niet te tellen zullen ze zijn.”

Het was nog nacht toen Jakob opstond en de Jabbok overstak op een doorwaadbare plaats, samen met zijn beide vrouwen, zijn twee bijvrouwen en zijn elf kinderen. Nadat hij hen over de rivier had geholpen, bracht hij ook al zijn bezittingen naar de overkant. Maar zelf bleef hij achter, helemaal alleen, en er worstelde iemand met hem totdat de dag aanbrak. Toen de ander zag dat hij het niet van hem kon winnen, raakte hij Jakobs heup aan, en daardoor raakte Jakobs heup tijdens die worsteling ontwricht. Toen zei de ander: ‘Laat mij gaan, het wordt al dag.’ Maar Jakob zei: ‘Ik laat u niet gaan tenzij u mij zegent.’ De ander vroeg: ‘Hoe luidt je naam?’ ‘Jakob,’ antwoordde hij.

Daarop zei hij: ‘Voortaan zal je naam niet Jakob zijn maar Israël, want je hebt met God en mensen gestreden en je hebt gewonnen.’ Jakob vroeg: ‘Zeg me toch hoe u heet.’ Maar hij kreeg ten antwoord: ‘Waarom vraag je naar mijn naam?’ Toen zegende die ander hem daar. Jakob noemde die plaats Pniël, ‘want,’ zei hij, ‘ik heb oog in oog gestaan met God en ben toch in leven gebleven.’

I Korinthe 13

De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten.

Nu kijken we nog in een beslagen spiegel, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Overdenking

We luisteren naar: ‘Stil, mijn ziel, wees stil’ (Opwekking 717)

Stil, mijn ziel, wees stil, en wees niet bang, voor de onzekerheid van morgen.
God omgeeft je steeds, Hij is er bij, in je beproevingen en zorgen.

God, U bent mijn God en ik vertrouw op U en zal niet wankelen.
Vredevorst, vernieuw, een vaste geest binnen in mij, die rust in U alleen.

Stil, mijn ziel, wees stil en dwaal niet af, dwars door het dal zal Hij je leiden.
Stil, vertrouw op hem en hef je schild, tegen de pijlen van verleiding.

God, U bent mijn God en ik vertrouw op U en zal niet wankelen.
Vredevorst, vernieuw, een vaste geest binnen in mij, die rust in U alleen.

Stil, mijn ziel, wees stil en laat nooit los, de waarheid die je steeds omarmd heeft.
Wacht, wacht op de Heer; de zwartste nacht, verdwijnt wanneer het daglicht doorbreekt.

God, U bent mijn God en ik vertrouw op U en zal niet wankelen.
Vredevorst, vernieuw, een vaste geest binnen in mij, die rust in U alleen.

God, U bent mijn God en ik vertrouw op U en zal niet wankelen.
Vredevorst, vernieuw, een vaste geest binnen in mij, die rust in U alleen.

Ik rust in U alleen. In U alleen.

Dankgebed en voorbede

Dankwoord

We luisteren naar het slotlied: 'Daar ruist langs de wolken' (Joh. de Heer `33), gezongen door de gemeenteleden Anneke en Nico

Daar ruist langs de wolken een lief'lijke Naam,
die hemel en aarde verenigt te zaam,
Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart,
Hij balsemt de wonden en heelt alle smart.
Kent gij, kent gij, die Naam nog niet?
Die Naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied!

Die naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard,
want Hij kwam om zalig te maken op aard
zo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf,
genade bij God door Zijn zoenbloed verwierf.
Kent gij, kent gij, die Jezus niet,
die om ons te redden, de hemel verliet?

Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof
en d' Engelen zingen voortdurend Zijn lof.
O mochten w' om Jezus verheerlijkt eens staan,
dan hieven wij juichend de jubeltoon aan:
Jezus, Jezus, Uw naam zij d' eer,
want Gij zijt der mensen en engelen Heer!

Zegen

Bij het uitdragen luisteren we naar het lied “De kracht van uw liefde”, Opwekking 488

Op de begraafplaats wordt de plechtigheid besloten met het Onze Vader